

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]
PSALMII

Psalmul 72

Un psalm al lui Solomon

- 17 ... *Cu el se vor binecuvânta unii pe alții, și toate neamurile îl vor numi fericit.*
18 *Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu lui Israel, singurul care face minuni !*
19 *Binecuvântat să fie în veci slăvitul Lui Nume ! Tot pământul să se umple de slava Lui ! Amin ! Amin !*
20 *Sfârșitul rugăciunilor lui David, fiul lui Isai.*

CARTEA A TREIA

Psalmul 73

Un psalm al lui Asaf

- 1 *Da, bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei cu inima curată.*
2 *Totuși, era să mi se îndoie piciorul și era să-mi alunec pașii !*
3 *Căci mă uitam cu jind la cei nesocotiți, când vedeam fericirea celor răi.*
4 *Într-adevăr, nimic nu-i tulbură până la moarte, și trupul le este încărcat de grăsime.*
5 *N-au parte de suferințele omenești și nu sunt loviți ca ceilalți oameni.*

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

- 6 *De aceea mândria le slujește ca salbă, și asupra ei este haina care-i învelește.*
7 *Li se bulbucă ochii de grăsime, și au mai mult decât le-ar dori inima.*
8 *Râd și vorbesc cu răutate de asupra : vorbesc de sus,*
9 *își înalță gura până la ceruri, și limba le cutreieră pământul.*
10 *De aceea aleargă lumea la ei, îngHITE apă din plin*
11 *și zice : „Ce ar putea să știe Dumnezeu și ce ar putea să cunoască Cel Preaînalt?”*
12 *Așa sunt cei răi : totdeauna fericiți, și își măresc bogățiile.*
13 *Degeaba, dar, mi-am curățat eu inima și mi-am spălat mâinile în nevinovăție:*
14 *căci în fiecare zi sunt lovit și în toate diminețile sunt pedepsit.*
15 *Dacă aș zice : „Vreau să vorbesc ca ei”, iată că n-aș fi credincios neamului copiilor Tăi.*
16 *M-am gândit la aceste lucruri ca să le pricep, dar zadarnică mi-a fost truda,*
17 *până ce am intrat în Sfântul Locaș al lui Dumnezeu și am luat seama la soarta de la urmă a celor răi.*
18 *Da, Tu-i pui în locuri alunecoase și-i arunci în prăpăd.*
19 *Cum sunt nimiciți într-o clipă ! Sunt pierduți, prăpădiți printr-un sfârșit năprasnic. [Continuarea în numărul viitor]*

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

ANUL VII, NR. 350, 24 IULIE 2022 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- George Whitefield
- Vai, în mine trăiesc două ființe !
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei. Psalmii

„Să nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El însuși a zis : „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.” [EVREI 13 : 5]

Editorial. Moștenirea de milioane (I)

... cu siguranță este justificat de a nu avea încredere în veștile despre moștenirile americane de milioane.

Cu toate acestea, câteodată se petrec. S-a întâmplat cu adevărat în anul 1890, ca un om bătrân – din tinerețea lui adunător de catrafuse în Berlin – să aibă parte de așa ceva. Îmbătrânise și încărunțise în această îndeletnicire murdară la grămada de gunoi și de deșeuri, afară, în fața orașului, căutând zdrențe, oase și obiecte aruncate. El nu cunoscuse de mult altă viață.

Sedea în murdărie și praf și căuta cu multă osteneală o pâine jalnică pentru a-și păstra viața, care, însă, abia dacă merita a fi trăită. Ce se petrecea în rest în jurul lui, nu-l interesa: lumea lui era grămada de gunoi ; cu restul lumii n-avea nici un fel de relații ; el nu știa nimic despre ea și nici nu se interesa de ea ; gândurile lui erau orientate spre zdrențe și oase. El socotea valoarea unei zile după câte zdrențe și oase sau pantofi vechi aruncați căra acasă în sacul lui. Acasă ? Ah, locul de odihnă sărăcăcios și murdar era casa lui ; casa lui era, de fapt, marea grămadă de gunoi, în al cărei praf și aer rău își prăpădea zilele.

Într-o zi s-au apropiat de el un polițist și un aprod, pentru a-i identifica persoana și a-l anunța că este căutat ca moștenitor al unei moșteniri de milioane, care îi revenise prin moartea unei rude de mult dispărute.

Bărbatul abia a fost determinat să asculte vestea ; nu credea nici că cei doi trimiși veniseră pentru el, nici că vestea lor avea pentru el vreo însemnătate.

În cele din urmă a devenit grosolan, deoarece credea că voiau să-și bată joc de el. În sfârșit, a înțeles adevărul. Ce s-a petrecut atunci în capul și în inima lui, nu știm. Dar s-a lăsat imediat convins că era într-o stare zdrențăroasă, murdară, care nu se mai cădea pentru el.

[Continuarea pe pagina 2]

Cu ajutorul funcționarilor, care i-au împrumutat banii necesari, s-a îmbrăcat în haine noi din cap până în picioare. Probabil s-a și îmbăiat temeinic, bărbierul și frizerul au vrut să contribuie ca să-i schimbe aspectul așa total, încât nici unul dintre vechii lui cunoscuți n-ar fi putut să-l recunoască.

O ceată de curioși crescând de la o stradă la alta, l-a însoțit la judecătorie, unde și-a luat în primire documentele moștenirii lui.

Imediat a călătorit cu același aprod care-l desprinsese de grămada de gunoi, la Londra, unde s-a făcut plata moștenirii. Apoi a plătit însoțitorului său cel mai mare bacșiș care fusese dăruit până atunci – și anume, 50 000 de mărci.

Camarade, noi amândoi, tu și eu, avem aparent puțină asemănare cu acest adunător berlinez de boarfe.

În vestonul împăratului, cu ornamentația strălucitoare a armelor, nimic nu amintește de un cerșetor și de un adunător de vechituri.

Dar ascultă, este totuși o mare asemănare între noi și el și anume, în cele mai importante puncte ale acestei întregi istorii. Propriu-zis și pentru noi a venit vestea : ești chemat la o mare moștenire !

Față de această moștenire, milioanele pământului nu sunt decât praf, căci noi trebuie să devenim moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Hristos.

Aceasta acceptă gândurile noastre slabe mult mai puțin decât cerșetorul moștenirea lui de milioane. Majoritatea oamenilor consideră această veste neadevărată și cred că aceasta nu-i privește pe ei ...

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: Anul III - Georg von Viebahn, BERLIN, 1898 Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate, Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri (I) [Petru Popovici]

CAPITOLUL 15 GEORGE WHITEFIELD

El a făcut șapte călătorii pentru evanghelizări peste ocean în America și străbătând țara de la un capăt la altul el a contribuit mult la marea trezire, dând un impuls deosebit mișcării începută prin predicatorul Jonathan Edwards.

Aici a avut și unele din cele mai mari mulțimi adunate pentru ascultarea Evangheliei, uneori ridicându-se la câteva zeci de mii de ascultători.

Charles Forbes Taylor spune că în America, Whitefield a predicat la un popor mai mare decât oricare altul, fără ajutorul microfonului sau radioului.

S-a socotit că uneori întrunirile sale au depășit cifra de 70.000 persoane care stăteau în aer liber, în timp ce acest vestitor înflăcărat proclama mesajul despre Cristos cel răstignit.

Avea o voce clară și sonoră. El a fost numit Demostene al amvonului. Vocea lui putea fi auzită pe Drumul Bristolului la un km depărtare pledând cu minerii din Kingswood, ca să se pregătească spre a se întâlni cu Dumnezeu lor.

El împreună cu Wesley au revărsat asupra națiunii un puternic val de evlavie, care ca și un torent a doborât totul în calea lui. Ei au strălucit deasupra țării ca un fulger în noaptea întunecoasă, făcând pe oameni să se mire de unde au venit și cine sunt. Împlinind o lucrare așa de mare, atât înlăuntru cât și în afară, Evanghelia a ajuns să fie predicată cu multă putere și vigoare”.

El căuta să prindă orice ocazie spre a vorbi oamenilor de mântuirea lui Dumnezeu. Un foc lăuntric îl mâna mereu la aceasta ...

[Continuarea în numărul viitor]

BOLI EVITABILE

25. Vai, în mine trăiesc două ființe !

„Cum se face că un om ca mine să săvârșească o asemenea faptă ? Doresc să mă rog pentru că în interiorul meu simt că aș vrea să fiu cel mai bun creștin de pe lume. Mă exteriorizez ca un maniac și nu pot să-mi controlez acțiunile exterioare. Nu știu de ce.”

El însă nu prea și-a bătut capul ca să asculte vocea interioară, deoarece poliția îl mai arestase încă de vreo șase ori.

Totuși, recunoașterea celor două forțe care lucrau în interiorul său, una pentru bine și alta pentru rău, este demnă de notat.

Sigmund Freud recunoaște conflictul activ al acestor două forțe.

În realitate, școala freudiană a psihoanalizei este de părere că **acest conflict cerebral este sursa celor mai multe tulburări psihice ale omului.**

Într-un capitol anterior am menționat că Dr. Karl Menninger recunoaște existența acestor două forțe interioare și se referă la ele ca la un „instinct al vieții” și „instinct al morții”. Instinctul vieții caută să păstreze viața proprie, în timp ce instinctul morții caută să distrugă atât viața proprie cât pe a altora.

Cartea scrisă de Dr. Menninger asupra sinuciderii, este intitulată pe drept cuvânt și cu competență „**Omul împotriva lui însuși**” (New-York, Harcourt, Brace and Co., Inc., 1938, pag. 81).

Oamenii care stau pe marginea unei prăpastii simt adesea o forță interioară care vrea să-i împingă peste marginea acesteia.

Ei simt însă și o altă forță care îi provoacă să se dea înapoi și de obicei acordă mai multă atenție acestei forțe.

Din cauza acesei forțe rele care locuiește în om și care caută distrugerea lui, nu este surprinzător că în Statele Unite se întâmplă anual 19 mii de sinucideri, fără să menționăm pe mulți care maschează sinuciderile printr-un accident și alte multe mii care încearcă să se sinucidă dar nu reușesc. Carl Jung, fondatorul școlii psihologiei analitice, a fost de asemenea impresionat de faptul că nevrozele erau produse de lupta dintre cele două forțe cerebrale mereu în război : „Ceea ce împinge oamenii la război între ei este simțul sau cunoștința că ei se compun din două persoane în opoziție una cu alta.

Conflictul poate să fie între omul senzual și omul spiritual.” Este ceea ce Faust înțelege atunci când spune : „*Vai ! în mine locuiesc două ființe ...*”. O nevroză este o disociere a personalității. Vindecarea ar putea fi tratată ca o problemă religioasă” („*Modern Man in Search of a Soul*”, New York, Harcourt, Brace and Co., Inc., 1933 p. 273). _____ [Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]